

Κι' αὐτὸς κι' ἔκεινος εἰς τὸ ποδᾶρι
κι' ὄλοι φωνάζουν σὸν φρενασμένοι...
μὰ ποῦ νὰ τῶδρω τόσο σιτάρη
γιὰ τόσους μύλους, εὐλογημένοι!

Καθεὶς ἄς παύσῃ παραλαῶν,
φρόνησις μόνον ἄς δῆγη...
ἐγὼ δὲν εἶμαι σιτοβολῶν,
μητ' ἐριδῶλας κι' εὐφορος γῆ.

Πληθῶρα μύλων καλὸ δὲν κάνει,
φθάνουν δλίγοι, δὴδ τρεῖς καὶ μόνον
γιὰ τοὺς θικούς μας καὶ γιὰ τὴν στάνη
τῶν ἡμετέρων *Εθνικοφρόνων.

Χάριν τῆς στάνης, χάριν τῶν φλιών,
ἐσοπαθωμένοις ὄρμῳ ξανά
κατ' ὕδρομύλων, κατ' ἀτιμομύλων,
καὶ κάθε μύλου καὶ μωλιῶνα.

*Ἐμπρὸς μ' ἐμένα, Σάντσοι στωμύλοι,
μὴ μὲ κιντᾶτε χανοῖ, νοβοῖ...
ὅποταν λειφουν οἱ τόσοι μύλοι,
τότε θὰ λειφουν κι' οἱ μωλιθροῖ.

Ρίξτε κάτω μύλους σαθρούς,
ὁ κάθε μύλος ἐχθρόμας ἔστω,
κτυπάτε μύλους καὶ μωλιθρούς,
κι' ἂν γρὸ προφέρουν, ἄς πᾶν ἀρέστο.

Γιὰ μᾶς μεγάλου θριάμβου γέρας...
ἐμπρὸς μὴ χάσκετε, τῶν Σάντσων ἐμιλοῖ,
κι' ὅπου φυσῆθῃ τρελλὸς ἀέρας
ἐκεῖ νὰ στρέψουμε σὸν ἀνεμύλο.

*Στοὺς μωλιῶνας κλειστε τὰμπάρια,
ἄς πᾶν στὸ διάβολο καὶ παραπέτρα,
ἄλλοι ν' ἀλέθουν γιὰ μᾶς σιτάρη,
κι' ἐμεῖς ν' ἀλέθουμε μόνον ἀέρα.

(Ἐἶπε τοιαῦτα σοβαρά,
κι' ἐφώνησαν κι' οἱ φίλοι:
ἄλλο κτυποῦνε τὰ νερά
κι' ἄλλο βροντοῦν οἱ μύλοι.)

Φ.— Τί καλά, βρὲ Περικλέτο, μὲς στὰς κρίσεις τὰς δει-
ποῦ δὲν εἶμαι μωλιῶνας.

Π.— Συμφορά τοὺς ἀπαίλει...
τί καλά, βρὲ Φασουλή,
ποῦ κι' ἐγὼ δὲν ἔχω μύλο,
κι' ἔλα νὰ σοῦ δώσω ξύλο

***Ἐορτασμοὺς μᾶς πέντας,
ποῦ τὴν τιμὰ καθέννας.**

Ἐικοσιπέντε χρόνῃ *πέταξαν σὸν πουλάκι,
ἀφότου τὸ κονδύλι σφρίγγων τοῦ Κονδυλάκη
ἐπήρε πρώτην θέσιν εἰς τὴν λογοτεχνίαν
μὲ τῆχηνη καινοτόμον καὶ μ' ἐμπνευσίαν σπανίαν.
Καὶ νῦν τοῦ Κονδυλάκη τιμῶντες τὸ κονδύλι
συνεορτάζουν ὄλοι τοῦ πνεύματος οἱ φίλοι.
Μὰ κι' ὁ Ρωμηὸς ἐξ ἑλης καρδίας τὸν συγγαίρει
σφρίγγων μ' εὐχὰς καὶ τῶνα καὶ τᾶλλο τοῦ τῆ χειρ.

Καὶ καμπόσις ποιικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

*Ὁ κινηματογράφος, ὁ θαυμαστός Ἀπόλλων,
ἐπισκευάσθη τώρα, κι' ἔστω πρὸς γνῶσιν ἑλων,
καὶ θὰ παρουσιάσῃ παντοειδῆς καινίαν
μεγάλας καὶ σπανίας.